

*Naturalisatie van Andreas, Robert Gustave
en 11 anderen*

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Robert Gustave Andreas en 11 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

Alle voorgedragen zijn afkomstig uit Indonesië en hebben de Nederlandse nationaliteit buiten hun toedoen verloren.

Blijkens door de Nederlandse Emigratiedienst verstrekte inlichtingen zouden de in het ontwerp genoemde personen, indien zij Nederlander waren, kunnen vallen onder de bepalingen van de bijzondere Amerikaanse immigratiewet Public Law 85—892 voor repatrianten uit Indonesië.

De ondergetekende is van mening dat medewerking aan de emigratie van de voorgedragen geboden is. Te dien einde worden zij, voor zoveel nodig, voorgedragen met afwijking van het wettelijk vereiste van vijf jaar woonplaats in het Koninkrijk en wordt, volgens de gebruikelijke gedragslijn, kosteloze naturalisatie voorgesteld.

Robert Gustave Andreas, genoemd in artikel 1, onder 1, is Nederlander van geboorte en was, als minderjarige betrokken in de optie van zijn vader. Hij woont sedert 1958 in Nederland en voorziet als assistent-boekhouder in zijn onderhoud.

De verzoeker Hermanus Theodorus Adriaan Geelhoed, genoemd in artikel 1, onder 2, bezit van rechtswege de Indonesische nationaliteit. Hij is opgevoed door Nederlandse pleegouders en woont sedert 1950 in Nederland. Als kantoorbediende voorziet hij in zijn onderhoud.

De verzoeker Hauw Tiang Go, genoemd in artikel 1, onder 3, bezit van rechtswege de Indonesische nationaliteit en heeft na de soevereiniteitsoverdracht, minderjarig zijnde, niet zelfstandig een nationaliteitskeuze kunnen doen. Hij kwam in 1956 naar ons land en voltuigde er zijn studie. Hij is nu werktuigkundig ingenieur.

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Susanna Jacobs, genoemd in artikel 1, onder 4, bezit van rechtswege de Indonesische nationaliteit. Zij is in 1956 naar Nederland gekomen en is werkzaam als hulp in de huishouding.

In artikel 1, onder 5, wordt voorgedragen Carolina Florentina Leander, weduwe van Friedrich Hendrik Soedira. In 1957 vestigde zij zich in Nederland. Ook deze verzoekster bezit van rechtswege de Indonesische nationaliteit. Zij is opgenomen in het gezin van haar Nederlandse schoonzoon, met wie zij gaat emigreren. Zulks is ook het geval met twee meerderjarige dochters, die zelfstandig om naturalisatie hebben gevraagd en worden genoemd in artikel 1, onder 8 en 9.

De verzoeker Petrus Maätita, genoemd in artikel 1, onder 6, is van rechtswege Indonesiër en woont sedert 1951 in ons land. Als radiomonteur voorziet hij in zijn onderhoud.

Charles Matheus Picauly, genoemd in artikel 1, onder 7, bezit eveneens van rechtswege de Indonesische nationaliteit en woont sedert 1951 in ons land. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en voorziet als kraanmachinist in het onderhoud van zich en zijn gezin.

In artikel 1, onder 10, wordt voorgedragen Izaak Nicolaas Sopacua. Ook deze verzoeker bezit van rechtswege de Indonesische nationaliteit. Hij woont sedert 1951 in ons land en verdient als los arbeider het brood.

De verzoekster Joyce Evelijne Vodegel, genoemd in artikel 1, onder 11, is Nederlandse van geboorte. Zij werd als minderjarige betrokken in de optie van haar vader voor de Indonesische nationaliteit. Zij woont sedert 1957 in ons land en voorziet als steno-typiste in haar onderhoud.

Edouard Henri van Wijk, genoemd in artikel 1, onder 12, is Nederlander van geboorte en verloor het Nederlanderschap ten gevolge van de optie van zijn vader voor de Indonesische nationaliteit. In 1958 kwam hij naar Nederland. Als fabrieksarbeider voorziet hij in zijn onderhoud.

*De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.*